

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: می خواستم نظرتون در مورد این متن رو بدونم. میشه گفت مهمترین ویژگی من بی نهایت طلبیش هست؟ یا اینکه ثابت بودنش هست؟ ما توی این دنیا مثل یک بنا هستیم که میخوایم ساختمان زندگی رو بسازیم. حالا اگه شانسی آجرها رو روی همدیگه بزاریم بدون هیچ نقشه و طرحی به نظرتون این کار ما درست هست؟ از همه بدتر اینکه ما در مورد زمین تحقیق نکنیم، مثلا بریم یک زمینی رو انتخاب کنیم ولی بعدها معلوم بشه روی گسل زلزله قرار داره، یا بعدها معلوم بشه زمینش مرطوبه، هم شناخت زمین مهمه، هم نقشه داشتن، زندگی های امروزی معمولا طوری شده که ما فقط آجرها رو روی همدیگه میزاریم، بدون اینکه بدونیم داریم چه ساختمونی می سازیم، اتاق هاش چه اندازه ای باید باشن، دیوارهاش چطور باشن، پنجره هاش کجا باشن، ما آجر علم، آجر رفیق، آجر همسر و فرزند، آجر شغل و هزاران آجر دیگه رو روی هم میزاریم، اولین کاری که باید بکنیم چی هست؟ باید اول از همه بهترین و مناسبترین زمین رو انتخاب کنیم. بهترین نقشه ها رو روی زمین مرطوب اجرا کنیم به جایی نمیرسه، حتی اگه بهترین مصالح و بهترین بناها هم انتخاب کنیم اول باید زمین رو خوب انتخاب کنیم، این زمین چی باشه تا ما بتونیم زندگی خوبی داشته باشیم؟ اون زمین باید خودمون باشیم، اون زمین اگه حتی خدا هم باشه باز ساختنمون ممکنه خوب ساخته نشه، حالا این خودمون یعنی چی؟ این من که میگیم یعنی چی؟ ما توی روز هزاران بار میگیم من من من، پای من دست من عقل من درس من دوست من، این من یعنی چی؟ میشه گفت این من یعنی همین جسم ما؟ شما وقتی میخوابی جسم شما حرکتی نمیکنه ولی صبح بیدار میشی میگی من رفته بودم همدان یا تهران، اگه من یعنی جسم، چطور میگی من رفتم الان ثابت شده جسم ما هر هفت سال یک بار تمام سلولهایش میمیرن؟ یعنی ما در طول عمرمون نزدیک به ۸ بار حداقل دچار مرگ جسمی میشیم و مرگ جسمی آخرمون همون مرگی هست که همه ازش میترسن درحالی که اکثر آدم ها این مرگ رو تجربه کردن، خواب هم نوعی مرگ جسمی هست و ما با اینکه جسم ۲۰ سال پیشمون با الانمون فرق داره باز وقتی خاطره میگی میگی من بودم که کلاس اول ابتدایی فلان کار رو کردم، الان هم میگی من هستم دارم میرم مدرسه درس میدم، این من ثابت، ما اگه دو دست و دو پامون قطع باشه باز میگی من خیلی ناراحتم که دست و پاهام قطع شدن، یعنی من هنوز هست، پس این من جسم ما نیست، ما حتی وقتی میگی روح من، یعنی روح مال من هست. انگار روح از من جداس، انگار من بزرگتره و روح جزو من هست. مهم نیست من چه جنسی داره، جسم هست، روح هست، آتیشه، خاکه از همه مهمتر اینکه من چه ویژگی داره، مهمترین

ویژگی من که ما با اون ویژگی میشناسیمش چیه؟ مهمترین ویژگی من بی نهایت طلبی هست. ما آرامش میخوایم ولی چقدر؟ لذت میخوایم چقدر؟ محبت؟ رفاه؟ آسایش؟ از همه چیز بی نهایتشو میخوایم... این همون مهمترین ویژگی من هست. من یعنی موجودی که دنبال بی نهایت هست. مهمترین نیاز من بی نهایت هست

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است. زیرا حقیقت انسان، مجرد است و تنها در ابدیت یعنی پس از مرگ به معنای واقعی برای انسان ظهور می کند و اگر کسی خود را از تعلقات دنیای مادی آزاد نکند، در حضور ابدی خود به زحمت می افتد. موفق باشید